

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 października 1988 r.

w sprawie cła na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą.

Na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 26 marca 1975 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1984 r. Nr 57, poz. 290 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) oraz w związku z uchwałą Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 19 września 1988 r. w sprawie powierzenia Rządowi pełnienia obowiązków (Monitor Polski Nr 26, poz. 228) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się cła na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą w wysokości określonej w taryfie stanowiącej załącznik do rozporządzenia oraz w § 3 ust. 4.

§ 2. 1. Podstawę wymiaru cła stanowi wartość celna

towaru, przy czym końcówek sum do 500 zł nie pobiera się, a końcówki ponad 500 zł zaokrągla się do 1000 zł.

2. Wartość celną towaru w rozumieniu rozporządzenia stanowi cena osiągalna za towar przy sprzedaży dokonywanej między niezależnymi od siebie sprzedającym i kupującym na warunkach franco granica polska lub cifa port polski, przeliczona na złote według obowiązującego w dniu zgłoszenia towaru do odprawy celnej kursu podanego w tabeli kursów walut ogłoszonej przez Narodowy Bank Polski.

3. Sprzedającego i kupującego uważa się za niezależnych od siebie, jeżeli:

1) zapłata ceny za towar stanowi jedyną płatność ze strony kupującego,

Dziennik Ustaw Nr 35

— 547 —

Poz. 271

2) na ustalenie wysokości ceny towaru nie miały wpływu stosunki handlowe, finansowe lub inne, jakie mogły istnieć między sprzedającym a kupującym,

3) sprzedający nie uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zysku z późniejszej sprzedaży lub użytkowania towaru.

4. Wartość celna towaru produkowanego na podstawie patentu, zastrzeżonego projektu lub modelu oraz towaru opatrzono go zagranicznym znakiem towarowym obejmuje dodatkowo wartość prawa do korzystania z patentu, projektu lub modelu, a także znaku towarowego.

5. Towary przywożone z powrotem do kraju po dokonaniu za granicą naprawy lub uszlachetnienia podlegają cłu według odpowiednich dla nich pozycji, jednak za wartość celną towaru uważa się wartość wykonanej naprawy lub uszlachetnienia, w tym wartość materiałów zużytych w tym celu.

6. Opakowania podlegają cłu według odpowiednich dla nich pozycji, jeżeli są przywożone wraz z towarem, którego cena zakupu nie obejmuje ceny opakowania.

§ 3. 1. Taryfa celna określa stawki celne, które stosuje się do towarów pochodzących z państw:

- 1) stron Układu Ogólnego w Sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT),
- 2) innych niż określone w pkt 1, które do towarów pochodzenia polskiego stosują klauzulę największego uprzywilejowania.

2. Wykaz państw, o których mowa w ust. 1, podaje do wiadomości Minister Współpracy Gospodarczej z Za-

granicą. Wykaz ten podlega ogłoszeniu w Monitorze Polskim.

3. Stawki celne, o których mowa w taryfie celnej, stosuje się po przedstawieniu urzędowi celnemu świadectwa pochodzenia towaru, wydawanego na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

4. W stosunku do towarów pochodzących z państw innych niż określone w ust. 1 stosuje się stawki celne podwyższone o 100%, a w razie gdy stawka taryfowa wynosi 0, stosuje się stawkę w wysokości 25% wartości celnej towaru.

§ 4. Minister Współpracy Gospodarczej z Zagranicą może:

- 1) w wypadkach uzasadnionych potrzebami gospodarczymi lub społecznymi kraju obniżać lub podwyższać stawki celne,
- 2) ustalać i przyznawać preferencyjne stawki celne na towary pochodzące z krajów rozwijających się,
- 3) obniżać stawki celne stosownie do umów międzynarodowych, zawartych przez Polską Rzeczpospolitą Ludową.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 listopada 1975 r. w sprawie cła na towary przywożone w handlowym obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. Nr 40, poz. 210, z 1977 r. Nr 25, poz. 106 i z 1978 r. Nr 29, poz. 127).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

(Taryfę celną importową zawiera załącznik do niniejszego numeru)